

2011. március 6., vasárnap

Sajó László: Költők a teraszon

Sajó László

Költők a teraszon

Na, kitolták Keatset is.
Már csak ő hiányzott.
Még melegít a simogató Nap
a teraszon, gégéig takaróznak
a költők. Ülnek vagy fekszenek.
Csak Petri ácsorog, Ő nem beteg.
Egymás után szívja a cigit.
És vodkázik és viszkizik.
Az Ivócsarnokból jött,
a vegyesboltból, mely kocsmá is.
Hegyivegyvígyümi. Volt ma is.
Tudják az orvosok, nem szólnak.
Minek, kinek is szólnának.
Egy élőhalott betegnek?
Én? nem halok meg, ezeknek,
mondja Petri, és mégis leül,
egy újabb krimibe mélyved.
És nem köpi ki,
mert be se veszi
a maszlagot, hogy gyógyulás...
Az orvosság méreg.
A teraszon, ha nem is zajlik, surrog az élet.
Milyen kerek most a Nap,
és forró! Teát osztanak
a nővérek
fehér zokniban, papucsban.
Meghaltam, vagy csak aludtam?
Kálnoky nehezen ébred.
Angyal vagy nővér
beadja a mára rendelt mérget
üres, keserű teával.
Csokonai, én szólok hozzád,
te tudtad, hogy a teát brómozzák?
Szegény Janus a táborozáskor,
Vitéz meg, hol is máshol,
temetésen lett beteg.
Nézem a nővért, éjjel elképzelem,
köröttem alszik a kórterem,
de hiába verem,
fel se áll.
Ez már a halálos ítélet.
Isten engem úgy!, nem iszom több teát.
Panaszkodik Janus Vitéznek.
Képzeld el az izmos hullaszállítót, köcsög,
mondja Vitéz, és mellette Fazekas főlröhög,
pedig már azt hitték, halott.
Janus-seggű! Téged basznak, ha nem baszod!
Egy jó bemonadás, több se kell neki.
Még egy Mihály és még egy debreceni.
Hej, földi,
ha itt lenne Földi,
mehetne az ulti!
Én beszállhatok, szól Janus félénken.
Mire Vitéz: *Jó, de te leszel középen.*
És úgy röhögnek,
aranyos slájmot fölköhögnek.
Tóth Árpád morog: *csendet kérnék,*
a végén még
életre vidítanak!
Melegít a Nap,
a borzolva simogató.
Akár egy óramutató,
a nővérek körbejárnak,
hozzák a repeta teákat.
Repeta, repetitív.
Látom, egész nap karistol,
mondja, Mihály, ma megint mit írt?,
kérdézné Kosztolányi Babitstól,
ha szóba állnának egymással.
De hát ez szóba sem jöhet.
Egy-egy gondolatot lemásol,
pl. *Mihály, volt ma köpet?*
Köpní se tudok, se nyelni.
Esélyem sincsen, szemernyi.
És ne izetlenkedj, Desiré,
s jön rá a rím: *Rövid telink lesz idén.*
Így leveleznek
megannyi hulló cédulán.
Lassan múlik a délután.
Itt jön a nővér, cseszd meg.
Cseszd meg te. És ne emlegesd a köptetőt!
Te meg ne rímeltesd rá a hegytetőt!
És egész nap jön-megy a szöveg,
gyűlnek a cetlik, mint csészében a köpet.
Mondja, maga költő-féle?
Hogyha kérem, megkefél-e?
Így telnek a napok, az éjjelik.
Desiré szorong, hogy a két nő egyszerre érkezik.
Alacsonyan szállnak a muzsák.
Izgalmban egy ceruzát
csonkig lerág,
míg eszébe jut a rím: *gégerák.*
Baka Pista, hát itt vagy te is,
moj daragoj drug!, örül Hodaszevics,
tud kivel beszélgetni.
Fölnéz Baka István, kezében Szytepan Pehotnij-kötet.
Az életből elég ennyi!
A lemenő Nap véres köpet.
A nővérek összeszedik a teás, a kópócsészéket,
ma se történt semmi.
Ennek a napnak is vége.
Petri a krimi végére ért, már nem részeg.
Az életből jutott nekünk mára is.
Ki a gyilkos?, kérdezi Márai,
Petri ránéz, rekedten felel.
Őn gyilkos. De már fel sem nevet.
Márai se. *Ez nagyon gonosz volt.*
És nem ugrik le a teraszról.
Sötét Nap, hogy elvakíts!,
felkiált, és halva Keats.
Hát, nem volt itt túl sokáig.
És temethetjük Bakát is.
Lement a Nap, föld alá való.
Ó, az Isten, az alávaló,
megteremté Káint,
kötné fel magát is!
Ez megőrült. Szegény Juhász Gyula,
nem segít injekció, kapszula.
Na, menjünk, holnap is
Eridj. Enged betolnak.
Nem lesz reggel, se holnap.

Szétnéz Isten, üres a terasz.
Elégedett. Rímnek ez se rossz.
A végén még én is költő leszek
stb. És a többi, igazi beteg?
Ők itt sincsenek.
Minek a szanatórium?
Nem segít, csak az ópium.
Halál ellen való orvosság?
Meghal, aki orvost lát.
Pl. itt van (vált) Christien Morgenstern,
nem látja, mert a hold kel fel.
Jó éjszakát és jó reggelt!
Ó, Nap!
Holnap senkit sem találsz itt,
a teraszon a szél játszik
tonna cédulányi verssel.

Mint a tüdő csúcsán a jég,
hol voltunk, hol nem voltunk a teraszon, egyszer.

Kékesztető, 2011. február

A vers még friss, nem is szoktam így közreadni, pihentetem – de nincs régi-új.

Évente visszatérek a szanatóriumba, ez az én „alkotóházam”.

A vers keletkezése (túl) egyszerű: kiültem a teraszra, sütitőt a februári nap, írtam. Persze előtte számbavettem a tüdőbeteg (gége-, rák-) költőket, s benépesültem a terasz. Majd kiürült.

Egy másik teraszon, a Korányiban (Országos Korányi TBC és Pulmonológiai Intézet) jött az ötlet, Kálnoky *Szanatóriumi elégiája* volt a hívóvers.

Főoldal
Mi az a Balládium?
A Balládium irodalmi projektumai
Friss bejegyzések:
BDK: Az utolsó futamok
Berniczky Éva a Holmiban
Dzsakó bácsi D betűje
BDK Balládium Blog
Tokai András: "Éj, kémény, füst"

A Balládium meghívott vendégei irodalmi projektumok keretében tartják (az itt szövegek formájában megjelenő) virtuális felolvasásaikat.

Vendégek és írásaik:
András László (1)
Bakos András (2)
Berniczky Éva (3)
Beszédes István (1)
Brenzovics Marianna (1)
Bíró Judit (1)
Cseke Gábor (2)
Csepeli György (2)
Dreff János (1)
Fűzfa Balázs (2)
Horváth Attila (1)
Kemény István (1)
Kiss Judit Ágnes (1)
Kovács Imre Attila (2)
Kun Árpád (1)
Lackfi János (1)
Miklya Zsolt (2)
Rapai Ágnes (3)
Sajó László (2)
Sarnyai Tibor (1)
Sneé Péter (2)
Stiller Kriszta (1)
Szeifert Natália (1)
Sándor Klára (1)
Tokai András (2)
Vihar Judit (2)
Vörös István (1)

A költészet napi haiku-projekt szerzői

Ambrus Lajos (Korond), Barcsai László, Bátai Tibor, Blalkó László, Bíró József, Borsos József, B. Tóth Klári, Csordás László, Deák-Sárosi László, Debreczeni Éva, Arabella Dolýk, Erdélyi Ilona, Filip Tamás, Géczli János, Hartay Csaba, Hétvári Andrea, Ilyés András-Zsolt, Kelemen Lajos, Kinde Annamária, Koppány Zsolt, Korányi Mátyás, Méhes Károly, Mészely József, Mező Ferenc, Miklya Zsolt, Molnár Krisztina Ríta, Ördög Csilla, P. Buzogány Árpád, Pócs István, Rapai Ágnes, Révész Ágnes, Rozsos Eszter, Rozsos Gábor, Sajó László, Simándi Ágnes, Sneé Péter, Szokolay Zoltán, Sztakó Zsolt, Tokai András, Vághelyi Balázs, Vihar Judit, Vörös István, Zalán Tibor

A szerzők háromsorosai:

Költészet napi haikuk**Címkék**

1. projekt (9) **2. projekt (2)** **3. projekt (17)** **4. projekt (11)** **5. projekt (7)** ajánló (1) akció (2) András László (1) Bakos András (2) bdk (2) Berniczky Éva (3) Beszédes István (1) blog (1) Brenzovics Marianna (1) Bíró Judit (1) Cseke Gábor (2) Csepeli György (2) Dreff János (1) esszé (2) Fűzfa Balázs (2) haiku (2) Horváth Attila (1) Kemény István (1) Kiss Judit Ágnes (1) Kovács Imre Attila (2) Kun Árpád (1) kép (1) képpers (1) könyv (1) **Könyvhét 2012 (11)** Lackfi János (1) leírás (4) Miklya Zsolt (2) napló (1) projektek (4) próza (5) Rapai Ágnes (3) Sajó László (2) Sarnyai Tibor (1) Sneé Péter (2) Stiller Kriszta (1) Szeifert Natália (1) Sándor Klára (1) tanulmány (1) tiltakozás (1) Tokai András (2) **történet (12)** **vers (23)** Vihar Judit (2) vitaindító (1) voksolás (2) Vörös István (1)

Olvasói közösség

92 people like Balládium.

Hiba történt a modul működésében

Archívum

- ▶ 2013 (4)
- ▶ 2012 (23)
- ▼ 2011 (30)
 - ▶ november (1)
 - ▶ szeptember (1)
 - ▶ augusztus (10)
 - ▶ július (6)
 - ▶ április (2)
 - ▼ március (3)
 - András László: Saját kérész
 - Kemény István: Az apa a nagykönyvben
 - Sajó László: Költők a teraszon
- ▶ február (4)
- ▶ január (3)

Keresés a Balládiumban **Feliratkozás, feed**

- Feliratkozás
- Feliratkozás

Nézettség, látogatók**BDK napi BLOG**

Játszi őszben álltam
Bukóablak
Szemben a gesztenyekkel
Meghalt a freeblog.hu
Debreczeni-Elek, 2006

BDK más projektumai